

широката му предница четъше и пишеше. Види се, че туй обстоятелство бѣше имъ вдъхнало едно добро миѣние за мене, и тѣ по различенъ начинъ ми исказваха своето съжаление. Случваше се, щото нѣкоя да дигне своята бѣла и чиста престилка и да си бърше съзи отъ очитѣ. Азъ поклатвахъ глава въ знакъ на признателностъ.

Една заранъ, като си отиде домакинътъ, видѣхъ насоченъ къмъ мене отъ горниятъ прозорецъ на дѣсното крило единъ голѣмъ далеко-гледъ отъ ония ветхитѣ далекогледы, каквито само по источнитѣ страни се употрѣбляватъ още. Подиръ дълго гледане, далекогледътъ се помѣсти а задъ него блѣсна хубавото лице на дѣвойката, домакиновата дъщеря. Тя остана дълго време на отворениятъ прозорецъ, като гледаше комай непрестано къмъ мене. Подиръ това слѣзе на вториятъ катъ и дигна кафезътъ отъ прозорецътъ и показа бюстътъ си (до поясъ.) И азъ видѣхъ бѣлото свѣтло лице на дѣвойката, нейнитѣ голѣми черни очи, които живо свѣтѣха отъ далечъ, и дългитѣ ѝ, черни та къдрави, расплетени коси спущаха се по двѣтѣ страни на нейнитѣ гърди.

Това се повтори и слѣдъ пладнѣ и на утрешний день и най-подиръ видѣхъ, че дѣвойката климна съ глава и ржка та ме поздравила. Разбира се, и азъ ѝ отговорихъ.

Отъ този день захвана се едно сношение по между ни. Момичето оставаше комай по цѣлъ день на прозорецътъ и ми правѣше различни знакове, на които азъ отговарѣхъ кога-какъ ги разбирахъ. По нѣкога тя оставаше дълго време съ наблѣгната глава и гледаше нажалено, и тогазъ туряше бѣло пошче на лицето си, та си бършеше очитѣ.

Както може отъ само себе си да се разумѣе, тя, по ориенталний духъ, въ който бѣше отхранена, да-